

[Justitsministeren.]

sige, at man ville have skilsmisse. Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede medlem i, at vi ville være fri for en række til det yderste ubehagelige processer. Jeg har i mange år måttet høre på de meget ubehagelige ting, der kommer frem under den slags processer. Der er dog nu, kan jeg sige, åbnet lettere og hurtigere adgang til fri proces.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at kvinderne stadig i en vis grad trænger til en beskyttelseslovgivning; jeg gav udtryk for det før. Det er stadig nødvendigt — det har i øvrigt de forskellige ordførere givet udtryk for — at der er bestemmelser, der yder beskyttelse for kvinderne, indtil den fulde ligestilling er blevet opnået.

Med disse ord vil jeg endnu en gang takke ordførerne og udvalget for behandlingen af disse lovforslag.

K. Axel Nielsen: Justitsministerens udtalelser giver mig kun anledning til kommentarer til et enkelt punkt.

I udvalgets betænkning tales der om, at en række spørgsmål, nemlig hele ægteskabsinstitutionens fremtidige struktur, skal gøres til genstand for behandling i en kommission eller et udvalg. Der tales samtidig om, at der endelig ikke må være for mange medlemmer, og at arbejdet skal gøres hurtigt. Det var, ligesom ministeren ville slå fast, at der skal være tale om en kommission, og derved forstås jeg altså en lidt større forsamling end et udvalg, idet der også skulle være repræsentanter for parlamentarikerne. Jeg tror, det vil gøre fremgangsmåden besværlig, og jeg tror, det vil medføre, at vi ikke ser resultatet af arbejdet før efter lang tid, længere tid end udvalget har forudsat; jeg gør opmærksom på, at udvalget har forudsat, at der sættes så stor fart på arbejdet, at nogle embedsmænd burde frigøres for deres almindelige arbejde.

Jeg minder om, at da vi engang skulle have et resultat i arvelovgivningen, havde man også først haft en kommission, som vi nu har haft det her med hensyn til ægteskabslovgivningen, og det var et værdifuldt materiale, arvelovskommissionen havde tilvejebragt, ligesom det, ægteskabslovskommissionen har tilvejebragt, er værdifuldt. Men da der skulle gang i sagerne — for arvelovskommissionens arbejde gav ikke grund-

lag for lovgivning — nedsatte man et ekspertudvalg på fire eller fem medlemmer, hvis jeg ikke husker fejl, og da de havde foretaget de forberedende øvelser og samlet det materiale sammen, der skulle bruges, tog de fri i en uge og indlogerede sig på Hornbæk badehotel, så vidt jeg husker, og så kom der et resultat, som i løbet af ganske kort tid førte til en udmærket lovgivning.

Dengang blev de meget stærkt kritiseret, fordi det passede revisionsdepartementet, som jo ikke havde forudsætninger for at vurdere den saglige værdi af dette initiativ, at kritisere den udgiftspost på regnskabet. Jeg vil påstå, at de dermed sparede staten for meget store beløb, og at de virkelig viste et frisk initiativ til at få en fornuftig lovgivning gennemført, for da deres betænkning forelå, var den lige klar til at bruges i arbejdet herinde i folketinget. Mon ikke vi skulle prøve noget tilsvarende? Jeg vil meget tilråde, at man bruger ekspertudvalgsmetoden, og jeg skal ikke kritisere det. Jeg tror heller ikke, revisionsdepartementet denne gang tør kritisere, at de tager fri og indlogerer sig på et eller andet badehotel, hvis det nu er i badesæsonen, og ellers et andet passende sted.

Hanne Reintoft: Jeg vil nødigt have, det bliver stående, som om jeg absolut holder på forældrenes ret. Justitsministeren ved godt, at jeg netop i denne samling har talt for, at jeg overhovedet kun tror, at samkvemsret kan gennemføres frivilligt, og at forældretten i uløselige spørgsmål må vige for den harmoniske del af det trekløver, fir- eller femkløver, en familie nu kan være. En lykkelig mor med sine børn eller en lykkelig far med sine børn er jo bedre end alle i splid med hinanden.

Det, jeg protesterede imod, var, at man har en vis tilbøjelighed til at tage det ud af sammenhængen og blive ved at snakke om barnets tarv, som om det kunne skilles ad. Her kunne man alvorligt henstille til kommissionen igen at tage familierådgivningsproblemet op, for vi ved dog, at i de meget vanskelige situationer kan rådgivning og af og til lægehjælp løse problemerne. Men det kan ikke gøres i en mæglingssituation; det skal måske gøres over måneder og år, hvor en familie skal have støtte til at overvinde aggression og uvenskab osv.